

środa, 09.11.2022

Myśli o Polsce i umiłowaniu Ojczyzny - bł. kardynał Stefan Wyszyński

"Kocham Ojczyznę więcej niż własne serce i wszystko co czynię dla Kościoła czynię dla niej" - powiedział bł. kardynał Stefan Wyszyński.

Błogosławiony kardynał Stefan Wyszyński – to prawdziwy wzór umiłowania Polski. W trosce o dobro Ojczyzny wzywał do rozwagi i odpowiedzialności. W czasie swej posługi podejmował temat obrony praw narodu – Polski i Polaków, odwołując się do sumienia, moralności, rzetelności w pracy, rodziny oraz dziedzictwa narodowego. Stał się największym autorytetem moralnym w Polsce. Nazwano go księciem Kościoła i Prymasem Tysiąclecia. Przez 9 lat prowadził duchową Wielką Nowennę, przygotowującą nas do obchodów Millenium Chrztu Polski w 1966 r. Wielotysięczne uroczystości religijne odbywały się w całym kraju, a ich kulminacja od 2 do 4 maja 1966 r. na Jasnej Górze w Częstochowie zgromadziła blisko 2 miliony Polaków. Rok wcześniej, w 1965 r. kardynał Wyszyński był jednym z inicjatorów listu biskupów polskich do biskupów niemieckich. Przekształcił Częstochowę w duchową stolicę Narodu, wyznaczając jej w polskim Kościele rolę twierdzy, mającej zatrzymać zaprogramowaną przez komunistów ateizację. W okresie prymasostwa, od 1948 do 1981 r., kard. Wyszyński wygłosił na Jasnej Górze setki przemówień, w sumie prawie 3 tys. stron maszynopisu. Zainicjował wiele akcji duszpasterskich. Znanne są one jako: Śluby Narodu, Wielka Nowenna, Nawiedzenie parafii przez kopię Cudownego Obrazu Matki Bożej w kraju i poza jego granicami, czuwania soborowe z Maryją Jasnogóorską, Milenijny Akt Oddania Polski w Macierzyńską Niewolę Miłości za wolność Kościoła.

Beatyfikacja kard. Wyszyńskiego miała miejsce 12 września 2021 r. w Warszawie. Uchwałą Sejmu i Senatu RP prymas Stefan Wyszyński został patronem 2021 roku. Rok 2022 jest na Jasnej Górze nadal dziękczynieniem za beatyfikację kard. Stefana Wyszyńskiego, który sam nazwał siebie Prymasem Jasnogórskim.

Najpiękniejsze cytaty o Ojczyźnie bł. kardynała Stefana Wyszyńskiego

„Sztuka jest umierać dla ojczyzny, ale największą sztuką jest dobrze żyć dla niej.” (S. Wyszyński „O Ojczyźnie”).

„Pamiętajcie, nowa Polska nie może być Polską bez dzieci Bożych! Polską nieplodnych lub mordujących nowe życie matek! Polską pijaków! Polską ludzi niewiary, bez miłości Bożej! Nie może być ojczyzną ludzi bez wzajemnej czci jedni dla drugich, bez ducha ofiary i służby, bez umiejętności dzielenia się owocami pracy z tymi, którzy sami nie są w stanie zapracować na życie i utrzymanie.” (S. Wyszyński, wypowiedziane w Kobylce, 8 września 1970).

„Dzisiaj często spotykamy się ze zjawiskiem opluwania własnego gniazda. Ludzie, zwłaszcza niezbyt wykształceni, natrząsają się z naszej przeszłości historycznej, nie doceniają wielkiej ofiary, każdej kropli krwi wylanej za naród czy każdej kropli potu z czoła rolnika, która wsiąkała w ziemię ojczystą. To wszystko wskazuje na wielką potrzebę wołania o szacunek dla dziejów narodowych, dla trudów pokoleń, które minęły, dla ich ofiarnej krwi wylanej w powstaniach, w walce o wolność ojczyzny, na wszystkich kontynentach czy w ostatnim powstaniu warszawskim. Chociaż wiele zrywów było nieudanych, jednakże zawdzięczamy im to, że sumieniu międzynarodowemu przypominały o naszym narodzie. Ich praca, trud i ofiarne poświęcenie dało taki rezultat, że obecnie jesteśmy.” (S. Wyszyński, wypowiedziane w 1964. O ludziach, O wolności, O przeszłości, O walce).

„Musicie ducha hartować, aby móc jak orły przelatywać w przyszłość ojczyzny!” (S. Wyszyński, O przyszłości, O ojczyźnie).

„Nienawiścią nie obronimy naszej ojczyzny, a musimy jej przecież bronić. Brońmy jej więc miłością! Naprzód między sobą, aby nie podnosić ręki przeciw nikomu w ojczyźnie, w której ongiś bili nas najeźdźcy. Nie możemy ich naśladować. Nie możemy sami siebie poniewierać i bić. Polacy już dosyć byli bici przez obcych, niechże więc nauczą się czegoś z tych bolesnych doświadczeń. Trzeba spróbować innej drogi porozumienia – przez miłość, która sprawi, że cały świat, patrząc na nas, będzie mówił: „Oto, jak oni się miłują.”

(S. Wyszyński. „Wtedy dopiero zapanuje upragniony pokój, zgoda i wzajemne zaufanie”. wypowiedziane w Niepokalanowie, kwiecień 1969).

„Tak często słyszymy zdanie: „Piękną i zaszczytną rzeczą jest umrzeć za Ojczyznę”. Jednakże trudniej jest niekiedy żyć dla Ojczyzny. Można w odruchu bohaterskim oddać swoje życie na polu walki, ale to trwa krótko. Większym niekiedy bohaterstwem jest żyć, trwać, wytrzymać całe lata.” (S. Wyszyński w Warszawie 6 stycznia 1981).

„Droga Młodoży! Jeśli umiesz patrzeć w przyszłość – a my jesteśmy narodem ambitnym, który nie chce umierać! – musisz sobie postawić wielkie wymagania. Musisz wychowywać się w duchu ofiary i do ofiar się uzdalniać. Może bowiem przyjść taka chwila, w której tylko ofiarą będzie można zagwarantować wolność naszej Ojczyźnie!” (S. Wyszyński wypowiedziane w Warszawie, 24 czerwca 1966).

„Dla nas po Bogu największa miłość to Polska! Musimy po Bogu dochować wierności przede wszystkim naszej ojczyźnie i narodowej kulturze polskiej. Będziemy kochali wszystkich ludzi na świecie, ale w porządku miłości. Po Bogu więc, po Jezusie Chrystusie i Matce Najświętszej, po całym ładzie Bożym nasza miłość należy się przede wszystkim naszej ojczyźnie, mowie, dziejom i kulturze, z której wyrastamy na polskiej ziemi. I chociażby obwieszono na transparentach najrozmaitsze wezwania do miłowania wszystkich ludów i narodów, nie będziemy temu przeciwni, ale będziemy żądali, abyśmy mogli żyć przede wszystkim duchem, dziejami, kulturą i mową naszej polskiej ziemi, wypracowanej przez wieki życiem naszych praojców.” (Stefan Wyszyński).

Źródło cytatów: www.quote-park.com/pl/ zdjęcia pochodzą ze strony: [www. Dzieje](http://www.Dzieje), fot. PAP/J. Rosikoń oraz z Instytutu Prymasowskiego